

en Hestestamme, som kan tilfredsstille de Fordringer, som Jordbruget, Industrien og den almindelige Trafik stille, og ved Siden deraf en Hestrace, som kan tilfredsstille Krigsmagtens og Luxusforbrugets Fordringer. Om den sidste Stamme sagde jeg, at den kan ikke tilveiebringes uden ved Hjælp af Fuldblod, medens jeg med Hensyn til den første Stamme udtrykkelig sagde, at det kun er af og til, at man der behøver at ty til Fuldblod. Denne Stamme skal man skaffe tilveie ved en fornøftig dreven Indavl, ved et Balg af de bedste Individer af den Race, der er tilstede i Landet, saa svinder Frygten virkelig bort for Krydsning med Fuldblod. Det ærede Medlem fra 9de Kreds mente ogsaa, at der burde ikke tages Hensyn til Luxusbrugen og Krigsmagten. Fra Luxusbrugen kan man se bort, naar man vil. Men hvad man bestemte ikke kan se bort fra, det er fra at opdrætte Heste til Brug for Krigsmagten. Lad være, at det er et ringe Antal Heste, som det danske Rytteri og Artilleri bruger aarlig, saa er det dog for stort til, at det kan skaffes tilveie, naar Ufredens Tider komme, og naar der reises Hesteudførselsforbud fra de tilgrændsende Lande. Vi ere da reducerede til at ty til Landets egne Heste, som, naar de ikke ere passende for Rytteriet og Artilleriet, bevirke, at de to Aabener ikke kunne gjøre den Fyldest, som man er berettiget til at fordrø af dem i Krigstilfælde. Det ærede Medlem fra 10de Kreds sagde, at jeg havde havt Uret i at paastaa, at der ingen fremmede Hestehandlere kom til Sjælland og opkjøbte Heste der. Det ærede Medlem udtalte, at det tværtimod var ham bekendt, at de udenlandske Hestehandlere kom i Mengde, opkjøbte mange Heste og førte dem ud af Landet. Jeg har ikke sagt et eneste Ord om, at der ikke kom fremmede Hestehandlere til Sjælland. Jeg har sagt, at de fremmede Hestehandlere, som tidligere kom fra Italien, Schweiz og Frankrig for at kjøbe militære Remonter, komme der ikke mere, og jeg tror at have Ret i, hvad jeg der har sagt. Det ærede Medlem fra 9de Kreds fandt det mærkeligt, at man endnu kunde anbefale Bæddeløb, han fandt, at disse havde ingen Betydning, at det kun var en Kunst, at man havde uddannet en Hest i en vis Retning, og at forøvrigt grændsebe Bæddeløbene meget nær op til Dyrplageri. Jeg kan ikke tro, at det skal kunne lykkes mig at forandre det ærede Medlems Anskuelse om Bæddeløbene; men det skal jeg kun sige, at om der enkelte Gange finder Noget Sted ved Bæddeløbene, som kan have

Udseende af at være Dyrplageri, saa er det Noget som ogsaa finder Sted i enhver anden Retning, hvor man benytter sig af Dyr. Det er ingenlunde saaledes, som det ærede Medlem har udtalt, at det kun er en Tilfæring af Dyret, som gjør, at det bliver Seirvinder ved Bæddeløbene; der maa gaa en Uddannelse forud, for at det kan deltage i Bæddeløb, og uden denne Uddannelse vil et Bæddeløb ganske vist være ligefremt Dyrplageri. Det, der har saa stor Betydning ved Bæddeløb, er ikke saameget det, at Hesten bliver Seirherre, som at den viser, at den har Kraft og Udholdenhed og en regelmæssig Bygning, saa at den er istand til at udholde de store Anstrængelser, som Forberedelsen til Bæddeløbet og dette selv udfæver. Er den i Besiddelse af disse Egenskaber, saa er den efter alle Hestekjenderes Mening og efter den Erfaring, som andre Landes Hesteavl viser, langt bedre stillet til at producere dygtige og livskraftige Individer end den Hest, som aldrig er bleven anvendt til anstrængende Arbejde eller prøvet ved noget Saadant. Hvad derimod det ærede Medlems Dom om Præmieuddelinger angaar, saa er jeg i det Tilfælde, at jeg i Meget kan slutte mig til ham, men jeg tror ogsaa, at jeg har antydet, at det, som jeg ønskede ved Præmieuddelingen, var, at den skulde foretages med mere Ulvor, med større Omhu, end hidtil er sket, saaledes at den virkelig kunde fyldestgjøre det Formaal, man har for Øie. Selv om de Foranstaltninger, som jeg har tilladt mig at antyde som uheldbringende for Hesteavl, virkelig bleve kaldte tillive, hvad jeg har et overordentlig ringe Haab om, vilde der desuagtet blive en stor og vid Mark for Landboforeningerne at arbejde paa. Det vilde hovedsagelig blive Landboforeningernes Opgave at tilveiebringe en dygtig og kraftig Landhest, og have vi først den, saa ere vi ogsaa istand til med stor Letthed at skaffe de Heste tilveie, som Luxusbrugen og Krigsmagten forlanger, idet vi saa have Fuldblodet til Hænderet, og finde Moderdyret i den kraftige og veludviklede Landrace.

Indenrigsministeren (Skeel): Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte i stærke Udtryk sin Skuffelse over Indholdet af det Lovforslag, jeg her har forelagt. Han udtalte sin Misforstaaelse med Lovforslaget; han udtalte sin Misforstaaelse med Regjeringens Standpunkt lige overfor den paagældende Sag, han udtalte sin Misforstaaelse med Landboforeningerne, med Dommerudvalg og Kommissioner og med Dyrene, og